

ਅਰੁਣ ਬੀ. ਸਹਾਰਿਆ, ਸੀਜੇ ਅਤੇ ਵੀਕੇ ਬਾਲੀ, ਜੇ

ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਰਾਜ—ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਮਲਹੋਤਰਾ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1991 ਦਾ ਐਲਾਪੀਏ ਨੰਬਰ 1244

7 ਦਸੰਬਰ, 2001

ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤਾਂ ਐਕਟ, 1955 - ਸੈਕਸ਼ਨ 6-A, 6-B, 2(iia) — ਖਾਦ (ਕੰਟਰੋਲ) ਆਰਡਰ, 1985 — ਕਲਾਜ਼ 7 ਅਤੇ 11 - ਖਾਦਾਂ ਦੀ ਸਟਾਕਿੰਗ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ - ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਸਟਾਕ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਫਰਮ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ - 1955 ਐਕਟ ਦੇ S. 2 (iia) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ 'ਕੁਲੈਕਟਰ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਇੱਕ ਐਸ ਡੀ ਓ ਜੇਕਰ 1955 ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਜ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ - ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਐਸ ਡੀ ਓ (ਸੀ) ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ - ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ 6-ਬੀ — ਲਰਨਡ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ .ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ-ਦੋ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਗੋਦਾਮਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਤੇ ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਏ ਬਿਨਾਂ ਕੁਝ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੇਚਣਾ-1985 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ-ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਮੰਨਦਾ ਹੈ।

1955 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ S 2 (iia) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ 'ਕੁਲੈਕਟਰ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਉਪ ਮੰਡਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਜ ਕਰਨ ਅਤੇ 1955 ਦੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਾਲ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਉਪ ਮੰਡਲ ਅਫਸਰ (ਸਿਵਲ), ਸਮਰਾਲਾ ਨੂੰ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ। ਨਾ ਸਿਰਫ ਐਸਡੀਓ (ਸੀ) ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਕੁਲੈਕਟਰ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਐਸਡੀਓ (ਸੀ) ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ।

(ਪੈਰਾ 10)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 1955 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6-ਬੀ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਪਵਾਦ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂ, ਪੈਕੇਜ, ਕਵਰ, ਗ੍ਰਹਿਣ, ਜਾਨਵਰ, ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਹੈ। ਵਾਹਨ, ਜਹਾਜ਼ ਜਾਂ ਹੋਰ ਆਵਾਜਾਈ ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ। ਇਕੱਲੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅੱਗੋਂ ਵਧੇ ਬਿਨਾਂ, ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਅਸਾਧਾਰਨ ਜਾਂ ਹੰਗਾਮੀ ਹਾਲਾਤਾਂ

ਵਿਚ, ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 12)

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਮੁੱਖ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਆਰਡਰ-ਕਮ-ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਖਾਦ ਅਤੇ ਕੀਟਨਾਸ਼ਕਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ/ਸਟੋਰੇਜ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਖਮਾਣੇ ਮੰਡੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੁਕਾਨ ਸਮੇਤ ਚਾਰ ਗੋਦਾਮਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। 17 ਫਰਵਰੀ, 1987 ਦੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵਿੱਚ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨਿਤ ਦੋ ਦੋ ਵਿਰੁੱਧ। ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਸੁਣਵਾਈ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਜ਼ਬਾਨੀ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਗੋਦਾਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਖਾਦਾਂ ਦਾ ਸਟਾਕ ਕਰਨ ਦੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਗੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਖਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਾਦ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ, 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਸੀ।, ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ, ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

(ਪੈਰਾ 18 ਅਤੇ 21)

ਐਸ.ਸੀ ਸਿੱਬਲ, ਐਡੀ. ਏ.ਜੀ. ਦੇ ਨਾਲ ਐਸ.ਕੇ. ਭਾਟੀਆ *ਡੀਏਜੀ (ਪੀਬੀ.)* ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਨਿਰਣਾ

ਵੀਕੇ ਬਾਲੀ, ਜੇ.

(1) ਜਵਾਹਰਾਲਾਲ ਮਲਹੋਤਰਾ, ਅਸਲ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਐਪ ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਮੈਸਰਜ਼ ਪੰਜਾਬ ਖਾਦ ਡਿਪੂ ਦੇ ਮਾਲਕ, ਦਾਣਾ ਮੰਡੀ, ਖਮਾਣੇ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਲੁਧਿਆਣਾ, ਖਾਦਾਂ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 3364 ਆਫ 1991 ਰਾਹੀਂ, ਉਪ ਮੰਡਲ ਅਫਸਰ (ਸਿਵਲ), ਸਮਰਾਲਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੁਆਰਾ 30 ਜੂਨ, 1990 ਦੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਚੌਥੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ। ਸਿੰਘ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਸਟਾਕ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਲਈ 6 ਅਗਸਤ, 1990 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਤੀਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ 26 ਨਵੰਬਰ, 1990 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ 6 ਅਗਸਤ, 1990 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਜੋਂ, ਉਸ ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਜੋਂ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਤਰਫੋਂ, 9 ਜੁਲਾਈ, 1991 ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੀਲ/ਜ਼ਬਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ @ 18% ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਸਟਾਕ ਦੀ ਮਾਰਕੀਟ ਕੀਮਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਵੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, 27 ਜੂਨ, 1990 ਅਸਲ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ। ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਸ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਵੀ ਹੱਕਦਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅੱਗੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। 5000 ਜੋ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਪੰਨੂ, ਉਪ ਮੰਡਲ ਅਫਸਰ (ਸਿਵਲ), ਸਮਰਾਲਾ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ, ਚੌਥੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ

ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦਾ ਇਹ ਹੁਕਮ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਲੈਟਰਜ਼ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ X ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਇਸ ਲੈਟਰਜ਼ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(2) ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਮਲਹੋਤਰਾ (ਇੱਥੋ-ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਸਿਵਲ ਰਾਈਟਨੀਪੀਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 1991 ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸਖੇਪ ਤੱਥ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਚੂਨ ਵਿੱਚ ਖਾਦਾਂ ਦੇ ਭੰਡਾਰਨ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦਾਕਾਰੇਬਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਫਰਮ ਦੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਸ਼ੈਲੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਖਮਾਣੋਂ, ਤਹਿਸੀਲ ਸਮਰਾਲਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਪੰਜਾਬ ਖਾਦ ਡਿਪੂ। ਉਸਨੂੰ ਖਾਦ ਕੰਟਰੋਲ ਆਡਰ, 1985 (ਇੱਥੋ-ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 'ਕੰਟਰੋਲ ਆਡਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦਾ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ 16 ਫਰਵਰੀ, 1990 ਤੱਕ ਵੈਧ ਸੀ। ਇਸ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਤੋਂ ਨਵਿਆਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਤੀਜਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਅਤੇ 16 ਫਰਵਰੀ, 1993 ਤੱਕ ਵੈਧ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਖਾਦ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੰਦੇ ਸਮੇਂ, ਉਸ ਨੇ ਦਰਖਾਸਤ ਵਿੱਚ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਥਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਖਾਦਾਂ ਦੇ ਸਟਾਕ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵੇਚਣ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਗੋਦਾਮ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਖਾਦਾਂ ਨੂੰ ਸਟਾਕ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਖਾਦ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਧਾਰਕ ਨੇ, ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ, ਵਿਕਰੀ ਡਿਪੂ ਅਤੇ ਗੋਦਾਮ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਰਜਿਸਟਰਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਵਿਕਰੀ ਡਿਪੂ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਬਦੀਲੀ ਲਈ ਰਜਿਸਟਰੀਕਰਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੂਰਵ ਅਨੁਮਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਇਹ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਫਰਮ ਓਰੀਗਨਲ ਵਿਕਰੀ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਅਤੇ ਗੋਦਾਮਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਖਾਦ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੀ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਉਕਤ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਖਾਦ ਸਟੋਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ ਅਤੇ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਦੇ ਵੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕੀਟਨਾਸ਼ਕਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਸਟਾਕ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਐਕਟ, 1958 ਅਤੇ ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਨਿਯਮ, 1973 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਕਤ ਫਰਮ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਕੀਟਨਾਸ਼ਕਾਂ ਦੇ ਸਟਾਕ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵੇਚਣ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਉਕਤ ਕੀਟਨਾਸ਼ਕਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਸਟਾਕਿੰਗ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਗੋਦਾਮ ਵਿੱਚ ਕੀਟਨਾਸ਼ਕਾਂ ਦਾ ਸਟਾਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਐਕਟ, 1958 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਫਸਰ। ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ-ਚੌਥਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਖਮਾਣੋਂ ਖੇਤਰ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੰਗਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਚੋਰੀ ਦੇ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੋਂ ਕਰਜ਼ੇ ਵਜੋਂ ਪੈਸੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਅਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਹੋਰ ਵੀ ਬਦਲਾਖੋਰੀ ਕੀਤੀ। 26 ਜੂਨ, 1990 ਨੂੰ, ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ, ਰਜਿਸਟਰਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਦਫਤਰ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖਾਦ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਪੁਲਿਸ ਕਾਂਸਟੇਬਲਾਂ ਨਾਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਅਹਾਤੇ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਖਾਦ ਦੇ ਸਟਾਕ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਗਏ। ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਰਸੀਦ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਖਾਦਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਸੰਬੰਧੀ ਰਜਿਸਟਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ। ਦੁਬਾਰਾ 27 ਜੂਨ, 1990 ਨੂੰ ਚੌਥੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਕਾਂਸਟੇਬਲਾਂ ਸਮੇਤ ਹੋਰ

ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਛਾਪਾ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਦੇ ਗੋਦਾਮ ਤੋਂ ਬੀਐਚਸੀ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਕੇ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਚਾਰ ਬ੍ਰਾਂਡਾਂ ਦੇ ਨਮੂਨੇ ਲਏ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਅਤੇ ਗੋਦਾਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਖਾਦ ਅਤੇ ਇੱਕ ਗੋਦਾਮ, ਜਿੱਥੇ ਖਾਦ ਪਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਾਜਬ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦਰਖਾਸਤਕਰਤਾ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਅਹਾਤੇ ਤੋਂ 10 ਕੁਇੰਟਲ ਜ਼ਿੰਕ ਸਲਫੇਟ ਵੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚੋਰੀ ਕਰ ਲਿਆ ਜਦੋਂਕਿ ਗੋਦਾਮ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਬਾਕੀ ਸਟਾਕ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਾਜਬ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਪੱਖਪਾਤੀ ਰਵੱਈਏ ਕਾਰਨ ਸੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਸਥਾਨ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲਏ ਸਟਾਕ ਰਜਿਸਟਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਰਸੀਦ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਕੋਈ ਜ਼ਬਤੀ ਮੀਮੋ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਰਸੀਦ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਸ ਕੁਇੰਟਲ ਜ਼ਿੰਕ ਸਲਫੇਟ ਲਈ ਜੋ ਚੌਥੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਖੋਹ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ 26/27 ਜੂਨ, 1990 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਸਥਾਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, 4 ਵੇਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀਆਂ ਕਥਿਤ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਤੀਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਤੋਂ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ। ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ। 10 ਜੁਲਾਈ, 1990 ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਐਨਕਸਚਰ ਪੀ-1 ਹੈ। ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਨ:-

1. . ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਦੋ ਗੋਦਾਮ ਹਨ।
2. ਉਪਰੋਕਤ ਗੋਦਾਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਗੋਦਾਮ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਜੋੜ ਦੇ ਖਾਦ ਸਟੋਰ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫੈਰਸ ਸਲਫੇਟ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਕ ਸਲਫੇਟ।
3. ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਬਾਹਰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਹੀਂ ਲਟਕਾਇਆ ਸੀ।
4. ਰੇਟ ਲਿਸਟ ਅਤੇ ਸਟਾਕ ਸਬੰਧੀ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਬੋਰਡ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸਥਿਤੀ।
5. ਖਾਦਾਂ ਦੇ ਸਹੀ ਤੋਲ ਲਈ ਕੋਈ ਫਰਸ਼ੀ ਕਾਂਡਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ।

(3) ਇਹ 23 ਜੁਲਾਈ, 1990 ਦੇ ਆਪਣੇ ਜਵਾਬ ਰਾਹੀਂ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਚੌਥੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਝੂਠੀ ਅਤੇ ਮਨਘੜਤ ਰਿਪੋਰਟ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਦੀ ਵੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁੱਖ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਅਫਸਰ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਲਿਆਂਦਾ ਕਿ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਅਫਸਰ, ਮਾਛੀਵਾੜਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਪਾਰਕ ਸਥਾਨਾਂ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਕੇ ਰੇਟ ਮੁੱਠੀ ਅਤੇ ਤੋਲ ਦਾ ਪੈਮਾਨਾ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਪਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਚੌਥੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਅਤੇ ਗੋਦਾਮ ਨੂੰ ਸੀਲ ਕਰਕੇ ਉਸ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਨਿੱਜੀ ਪੇਸ਼ੀ ਲਈ ਮੁੱਖ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਅਫਸਰ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਅਤੇ ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਦੱਸਿਆ ਅਤੇ ਦੁਹਰਾਇਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦੱਸੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਉਂਦਿਆਂ ਝੂਠੀ ਅਤੇ ਮਨਘੜਤ ਰਿਪੋਰਟ ਬਣਾਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੂੰ ਮੁੱਖ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਅਫਸਰ ਤੋਂ ਸੰਚਾਰ, ਅਨੁਸੂਚੀ P-3 ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਫਰਮ ਦੀ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਇਹ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਚੌਥੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਾਲ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਕਰਕੇ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ, 30 ਜੂਨ, 1990 ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਤੋਂ ਆਰਡਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ।

ਜਿਸਦੇ ਚਲਦੇ ਗੋਦਾਮ ਵਿੱਚ ਪਈ ਖਾਦ, ਜੋ ਕਿ ਸੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ।

(4) ਚਾਰੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਂਝੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਗੰਭੀਰ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਦੋ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਗੋਦਾਮ ਰੱਖੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਖਾਦ ਵੀ ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਸੀ। 30 ਜੂਨ, 1990 ਨੂੰ ਐਸ.ਡੀ.ਓ (ਸਿਵਲ), ਸਮਰਾਲਾ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਹੁਕਮਾਂ ਨਾਲ ਚੌਥੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਖਾਦ ਨੂੰ ਸੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤਾਂ ਐਕਟ, 1955 ਦੀ ਧਾਰਾ 7/12-ਏਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਿਤੀ 23 ਨਵੰਬਰ, 1990 ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ ਪੁਲਿਸ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ '1955 ਦਾ ਐਕਟ' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)- ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਹੋਰ ਵੇਰਵੇ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਸਿੱਖਿਅਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਲਈ ਲੋੜ ਪੈਣ 'ਤੇ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਾਂਗੇ। ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(5) ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਲਝੇ ਹੋਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੀਏ, ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਪੰਨੂ, ਐਸ.ਡੀ.ਓ. (ਸਿਵਲ), ਨੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਦਿਆਲੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਰੁਪਏ ਦੀ ਲਾਗਤ 1991 ਦੇ 5000 ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 1349 ਨੂੰ 12 ਨਵੰਬਰ, 1991 ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਹਿੱਸਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:-

“ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖਰਚੇ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। 5000। ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

(6) ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣਾ, ਸਮੇਂ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ, ਆਰਡਰ, ਅਨੁਸੂਚੀ P-4, ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ, ਉਸੇ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੋ ਹੋਰ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਫਰਮ ਅਤੇ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਿਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੀਲਬੰਦ ਗੋਦਾਮ ਵਿੱਚ ਪਏ ਸਾਮਾਨ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਸਬੰਧੀ ਆਰਡਰ, ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ-4, ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਇਕੱਲੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਵਫ਼ਦ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। . ਸ੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਪੰਨੂ, ਉਪ ਮੰਡਲ ਅਫ਼ਸਰ (ਸਿਵਲ) ਸਮਰਾਲਾ ਵੱਲੋਂ ਆਰਡਰ, ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ-4 ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਕੁਲੈਕਟਰ ਕੋਲ ਐਸ.ਡੀ.ਓ. (ਸੀ) ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਡੈਲੀਗੇਟਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੀ, ਨੇ ਅੱਗੇ ਵਿਦਿਆਲੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੂੰ ਕਿਹਾ। ਐਕਟ 1955 ਦੀ ਧਾਰਾ 6-ਬੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ

ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ।

(7) ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਐਸ.ਐਮ.ਐਸ.ਕੇ. ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਰਾਜ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੀਨੀਅਰ ਡੀਏਜੀ, ਆਈਬੀਪੀ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ, ਅਯੋਗ ਆਦੇਸ਼, ਅਨੁਸੂਚੀ P-4, ਦੀਆਂ ਜੁੜਵਾਂ ਖੋਜਾਂ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਆਰਡਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਭਾਵ, ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ, ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ-4 ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਸ.ਡੀ.ਓ (ਸਿਵਲ), ਸਮਰਾਲਾ ਸੀ. 1955 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(iiia) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਉਸਦੇ ਸਮਰਥਨ ਨੰਬਰ 48048-48060/MA ਮਿਤੀ 28 ਜੂਨ, 1990 ਦੁਆਰਾ। ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਕਲਿੱਚ ਕਰੋ 'ਕੁਲੈਕਟਰ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਜੋ ਕਿ 1955 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(iiia) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਧੀਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਪ ਮੰਡਲ ਅਫ਼ਸਰ ਦੇ ਦਰਜੇ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੁਲੈਕਟਰ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ। 'ਕੁਲੈਕਟਰ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਧਾਰਾ 6-ਏ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਨਾਲ ਸੀ ਕਿ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਇਹ ਇਕੱਲੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਕੋਲ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ। ਵਸਤੂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਾ ਦੇਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜ਼ਬਤੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਉਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਅਤੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(8) ਰਾਜ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ, ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸੇਵਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਅਸੀਂ ਦ੍ਰਿੜ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਵਿਦਵਤਾ ਵਕੀਲ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਦਲੀਲ ਯੋਗਤਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ, ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਿੱਖੀ ਸਲਾਹਕਾਰ ਦੇ ਦੂਜੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਐਸ.ਡੀ.ਓ.(ਸੀ) ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ, ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਅਨੁਸੂਚੀ P-4, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਧਾਰਾ 6-ਏ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ:-

“ਸੈਕਸ਼ਨ 6-ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸੰਸਦ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਿਆਣਪ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਿਰਫ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਵਫ਼ਦ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ-4 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਭਾਵੇਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਜੋਂ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਪੰਨੂ, ਉਪ ਮੰਡਲ ਅਫ਼ਸਰ (ਸਿਵਲ), ਸਮਰਾਲਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਕੋਲ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਐਸ.ਡੀ.ਓ.(ਸਿਵਲ) ਕੋਲ। ਕੁਲੈਕਟਰ ਕੋਲ ਐਸਡੀਓ (ਸਿਵਲ) ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵਫ਼ਦ ਦਾ ਆਦੇਸ਼, ਜੋ ਕੋਈ ਹੈ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰ

ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੀ। ਐਸ.ਡੀ.ਓ (ਸਿਵਲ) ਵੱਲੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਵੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੀ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਧਾਰਾ 6-ਏ ਦੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਸੌਂਪੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਸ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਹੀ ਵਰਤਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਨੁਸੂਚਿਤ P-4 'ਤੇ ਆਰਡਰ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੁੱਲ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਹੀ ਵਿਗਾੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(9) ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕੇਵਲ ਸੈਕਸ਼ਨ 6-ਏ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਜਾਂਚ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਪਾਸਿੰਗ ਆਰਡਰ, ਅਨੁਸੂਚੀ P-4 ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, 1955 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (iia) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ 'ਕੁਲੈਕਟਰ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (iia) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:-

"ਕੁਲੈਕਟਰ" ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਧੀਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਪ ਮੰਡਲ ਅਫ਼ਸਰ ਦੇ ਦਰਜੇ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ,

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

(10) 'ਕੁਲੈਕਟਰ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਉਪ ਮੰਡਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ 1955 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੰਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ, ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ-4, ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ 28 ਜੂਨ, 1990 ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਉਪ ਮੰਡਲ ਅਫ਼ਸਰ (ਸਿਵਲ), ਸਮਰਾਲਾ ਨੂੰ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ। ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਨਜ਼ਿੱਠਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, 'ਕੁਲੈਕਟਰ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਪੂਰਾ ਜਵਾਬ. ਨਾ ਸਿਰਫ ਐਸ.ਡੀ.ਓ (ਸਿਵਲ) ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਕੁਲੈਕਟਰ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਐਸ.ਡੀ.ਓ. ਪੀ-4.

(11) 1955 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 6-ਬੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਫਤਵੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸਿੱਖਿਅਤ 1 ਵਕੀਲ ਦੀ ਦੂਜੀ ਦਲੀਲ ਦੀ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

"6-ਬੀ:-ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ:-

(1) ਧਾਰਾ 6-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ (ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂ, ਪੈਕੇਜ, ਕਵਰਿੰਗ, ਰਿਸੈਪਟਕਲ, ਜਾਨਵਰ, ਵਾਹਨ, ਜਹਾਜ਼ ਜਾਂ ਹੋਰ ਢੋਆ-ਢੁਆਈ) ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਜਿਹੀ (ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂ, ਪੈਕੇਜ, ਕਵਰਿੰਗ, ਰਿਸੈਪਟਕਲ, ਜਾਨਵਰ, ਵਾਹਨ) ਦਾ ਮਾਲਕ, ਜਹਾਜ਼ ਜਾਂ ਹੋਰ ਢੋਆ-ਢੁਆਈ) ਜਾਂ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

(a) ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂਆਂ, ਪੈਕੇਜ, ਕਵਰਿੰਗ, ਰਿਸੈਪਟਕਲ, ਜਾਨਵਰ, ਵਾਹਨ, ਜਹਾਜ਼ ਜਾਂ ਹੋਰ ਆਵਾਜਾਈ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦਾ

ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ)।

- (b) ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਉਚਿਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ
- (c) ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
- (2) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਪੱਖਪਾਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਧਾਰਾ 6-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਜਾਨਵਰ, ਵਾਹਨ, ਬੇੜੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਆਵਾਜਾਈ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਜਾਨਵਰ, ਵਾਹਨ ਦੇ ਭਾਂਡੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਢੋਆ-ਢੁਆਈ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਏਜੰਟ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਜਾਨਵਰ, ਵਾਹਨ, ਜਹਾਜ਼ ਜਾਂ ਹੋਰ ਢੋਆ-ਢੁਆਈ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜਾਂ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੇ ਸਭ ਕੁਝ ਲੈ ਲਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿਰੁੱਧ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਾਵਧਾਨੀ)।
- (3) ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂ, ਪੈਕੇਜ, ਢੱਕਣ, ਗ੍ਰਹਿਣ, ਜਾਨਵਰ, ਵਾਹਨ, ਜਹਾਜ਼ ਜਾਂ ਹੋਰ ਢੋਆ-ਢੁਆਈ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਹੁਕਮ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੇ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੁਕਸ ਜਾਂ ਬੇਨਿਯਮੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਵੈਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।
- (a) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1), ਜੇਕਰ, ਅਜਿਹਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਸਮੇਂ, ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਕਾਫੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(12) ਧਾਰਾ 6-ਬੀ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ, ਉਪਰੋਕਤ ਪੁਨਰ-ਨਿਰਮਾਤ, ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਪਵਾਦ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂ, ਪੈਕੇਜ, ਢੱਕਣ, ਗ੍ਰਹਿਣ, ਜਾਨਵਰ, ਵਾਹਨ, ਜਹਾਜ਼ ਜਾਂ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਹੈ। ਹੋਰ ਆਵਾਜਾਈ ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ। ਇਕੱਲੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਅੱਗੇ ਵਧੇ ਬਿਨਾਂ, ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਅਸਾਧਾਰਨ ਜਾਂ ਹੰਗਾਮੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿਚ, ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

(13) ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ, ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ-3, ਨੂੰ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਕੋਲ ਇਹ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੋਲ ਦੇ ਗੋਦਾਮਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਵਾਬ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਵਾਬ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੌਰਾਨ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਦੀ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪੈਸਿਆਂ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਆਦਰ ਸਹਿਤ ਬਿਨਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਦੋ ਗੋਦਾਮ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਕਤ ਦੋਸ਼ ਝੂਠਾ ਅਤੇ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਵੇਰਵੇ ਦੀ ਘਾਟ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਹ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਵੱਲੋਂ ਜਿਸ ਗੋਦਾਮ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੀਲ ਕੀਤਾ

State of Punjab & others v. Jawahar Lal Malhotra 245
(V.K. Bali, J)

ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਦਾ 17 ਫਰਵਰੀ 1987 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੰਬਰ 42/128 ਵਿਚ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਗੋਦਾਮ ਨੰਬਰ 44 ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਗੋਦਾਮ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਤੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਸੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਗੋਦਾਮ ਨੰਬਰ 44, 17 ਫਰਵਰੀ, 1987 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਸਦੇ ਅਸਲ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੰਬਰ 128/42 ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਫਿਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 3 ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਹੇਠਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:-

“ਕਿ 27 ਜੂਨ, 1990 ਨੂੰ, ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ, ਖਾਦ ਇੰਸਪੈਕਟਰ, ਖਮਾਣੋਂ ਬਲਾਕ ਮਾਛੀਵਾੜਾ ਜ਼ਿਲਾ ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਫਰਟ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਅਨਾਜ ਮੰਡੀ ਖਮਾਣੋਂ ਮੰਡੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਤੁਹਾਡੇ ਵਪਾਰਕ ਸਥਾਨ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ। ਇੰਸਪੈਕਟਰ (ਇਨਫੋਰਸਮੈਂਟ) ਲੁਧਿਆਣਾ ਅਤੇ ਸਤਨਾਮ ਸਿੰਘ ਅਣਖੀ, ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਅਫਸਰ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਅਤੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਗੈਰ-ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੈਰਸ/ਸਲਫੇਟ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਕ ਸਲਫੇਟ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਸਟੋਰ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਵੇਰਵਾ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

ਕ੍ਰਮ ਨੰਬਰ	ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਂਡ ਦਾ ਨਾਮ	ਮਾਤਰਾ	
		ਬੈਗ	ਕਿਲੋਗ੍ਰਾਮ
1.	ਫੇਰਸ ਸਲਫੇਟ (ਓਮ)	43 x 10	4.30 Qtls
2.	- (ਓਮ)	21 x 20	4.20 51
3.	- (ਓਮ)	13 x 15	6.50
4.	-(ਰੂਰਕੇਲਾ ਬ੍ਰਾਂਡ)	32 x 50	16.00
5.	-(ਰੂਰਕੇਲਾ ਬ੍ਰਾਂਡ)	13 x 10	1.30
6.	—(ਸ਼ੇਰ ਬ੍ਰਾਂਡ)।	3 x 20	0.60
7.	ਜ਼ਿੰਕ ਸਲਫੇਟ (ਜ਼ਿੰਕਫੋੱਡ ਬ੍ਰਾਂਡ)		10.00

ਕਿ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨੰਬਰ, 42/128 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਤੁਸੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਬ੍ਰਾਂਡਾਂ ਦੀਆਂ ਖਾਦਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚਣ/ ਸਟੋਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਪਾਏ ਗਏ ਸਨ।

xx xx xx xx

ਹੇਠਲੇ ਹਸਤਾਖਰ ਵਾਲੇ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ 10 ਜੁਲਾਈ, 1990 ਨੂੰ ਨੰਬਰ 2766 ਵਾਲਾ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਲਈ 17 ਜੁਲਾਈ, 1990 ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੁਬਾਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਆਪ ਦੀ ਪੂਰੀ

ਸੁਣਵਾਈ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਜੁਬਾਨੀ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੇ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਗੋਦਾਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਖਾਦ ਸਟਾਕ ਕਰਨ ਦੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਖਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫਰਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ 1985। ਇਸ ਲਈ, ਖਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਤੁਹਾਡਾ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਤੁਰੰਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤੁਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਦੇ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਪਣੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸਟਾਕਾਂ (ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਵੇਰਵੇ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਸਟਾਕਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ) ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।"

(14) ਇੰਨਾ ਹੀ ਸਹੀ ਐਪੀਲੇਟ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ, ਅਨੈਕਚਰ ਪੀ6 ਫਿਰ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਚਰਚਾ ਲਈ ਆਇਆ। ਅਪੀਲੀ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:-

“ਹਾਜ਼ਰ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਘੋਖ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਨੂੰ ਪੂਰਾ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਫਰਮਾਂ ਦੇ ਡਿਪੂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਨੁਸਾਰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਮੂਨੇ ਲਏ ਗਏ ਸਨ, ਸਹੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨਾਲ ਸਟਾਕ ਸੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਫਰਮ ਨੂੰ ਸਹੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਫਰਮ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਦੇ ਦੀ ਬਜਾਏ ਚਾਰ ਗੋਦਾਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗੋਦਾਮ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਫਰਮ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਇਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ (ਇਜਾਜ਼ਤ) ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਓਮ ਬ੍ਰਾਂਡ ਰੌਰਕੋਲਾ ਬ੍ਰਾਂਡ, ਸ਼ੇਰ ਬ੍ਰਾਂਡ ਅਤੇ ਸ਼ਿੰਕਫੈਡ ਬ੍ਰਾਂਡ ਦੇ ਫੈਰਸ ਸਲਫੇਟ ਅਤੇ ਸ਼ਿੰਕ ਸਲਫੇਟ ਦਾ ਵਪਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਖਾਦ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ/ਡੀਲਰ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਵੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। .

ਮੇਰੀ ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੈਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਫਰਮ ਦੀ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। 6 ਅਗਸਤ, 1990 ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਫਰਮ ਦੇ ਡੀਲਰ ਦੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(15) ਉਪਰੋਕਤ ਵੇਰਵੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ

“ਇੱਕ ਪੱਗਡ ਆਰਡਰ ਦੀ ਪੜਚੋਲ, ਅਨੈਕਚਰ P-3, ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦੇ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਗੋਦਾਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਖਾਦਾਂ ਨੂੰ ਸਟਾਕ ਕਰਨ ਦੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਗੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਖਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਾਦ (ਕੰਟਰੋਲ) ਆਰਡਰ, 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਪੀਲੀ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ

ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਆਗਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਦੇ ਦੀ ਬਜਾਏ ਚਾਰ ਗੋਦਾਮ ਰੱਖਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਉਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬ੍ਰਾਂਡਾਂ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ ਵਪਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਖਾਦ (ਕੰਟਰੋਲ) ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਦੋਵਾਂ ਗੋਦਾਮਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਗੋਦਾਮ ਨੰਬਰ 44 ਵਿੱਚ ਖਾਦ ਦਾ ਸਟਾਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਉਹ ਗੋਦਾਮ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਨੇ ਸੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਦੱਸੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਦਰਖਾਸਤਕਰਤਾ ਦਾ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੱਲੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਲਾਈਸੈਂਸ ਸੀ

ਕੀਟਨਾਸ਼ਕਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜੋ ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗੋਦਾਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸਟੋਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਵੱਖਰੇ ਗੋਦਾਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਟਨਾਸ਼ਕਾਂ ਦਾ ਸਟਾਕ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਤੱਥ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ 27 ਜੂਨ, 1990 ਨੂੰ ਫਰਮ ਤੋਂ ਲਏ ਗਏ ਨਮੂਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਹੋਵੇ, ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਗੋਦਾਮਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਿ ਖਾਦ ਗੋਦਾਮ ਨੰ: 44 ਵਿੱਚ ਸਟਾਕ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜਾਂ ਝੂਠਾ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਿਆ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਖਾਦਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਖਾਦ ਦਾ ਸਟਾਕ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਨੁਸੂਚੀ RI 'ਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣ-ਪੱਤਰ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਗੋਦਾਮ ਨੰਬਰ 44 ਅਤੇ 69 ਖਾਦ ਦੇ ਭੰਡਾਰਨ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਸਨ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਗੋਦਾਮ ਨੰਬਰ 44 ਅਤੇ 69 ਵਿੱਚ ਖਾਦ ਦਾ ਸਟਾਕ ਜਾਂ ਵੇਚ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਗੋਦਾਮਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਖੋਜ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਨ।

(16) ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਫਾਰਮ "ਏ" ਵਿੱਚ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ 1 ਆਰਡਰ ਦੇ) (ਧਾਰਾ (8) 'ਤੇ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ-

“ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਹੈਂਡਲ ਕੀਤੇ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਅਤੇ ਖਾਦ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਸਰੋਤ ਦਾ ਨਾਮ ਦੱਸਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਧਾਰਾ (9) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਫਾਰਮ ਬੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵਿੱਚ ਖਾਦ ਦੀ ਕਿਸਮ ਅਤੇ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਸਰੋਤ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸ਼੍ਰੀ ਮਲਹੋਤਰਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਬ੍ਰਾਂਡ ਨਾਮ ਦਾ ਨਾ ਤਾਂ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ

ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖਾਦ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਅਤੇ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਸਰੋਤ ਦਾ ਹੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਇਹਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਐਨਐਫਐਲ ਦੁਆਰਾ ਯੂਰੀਆ, ਡੀਏਪੀ, ਕੈਨ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਿੰਦਰਾ ਐਗਰੋ ਵੱਲੋਂ ਸੁਪਰ ਫਾਸਫੇਟ, ਮਲਟੀ-ਟੈਕ ਐਗਰੋ ਕੈਮ ਅਤੇ ਓਰੀਐਂਟਲ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਤਪਾਦ ਦਾ ਬ੍ਰਾਂਡ ਨਾਮ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ-3 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਖਾਦ ਦੇ ਸਟਾਕ ਕਰਨ ਦੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਗੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ 'ਓਮ ਬ੍ਰਾਂਡ' ਦਾ ਫੈਰਸ ਸਲਫੇਟ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਕ ਸਲਫੇਟ ਵੇਚਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜ਼ਿੰਕਫੈੱਡ ਆਦਿ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਕਿ "ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਫਰਮ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਓਮ ਬ੍ਰਾਂਡ, ਰਾਊਰਕੇਲਾ ਬ੍ਰਾਂਡ, ਸ਼ੇਰ ਬ੍ਰਾਂਡ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਕ ਸਲਫੇਟ ਦੇ ਫੈਰਸ ਸਲਫੇਟ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਕ ਸਲਫੇਟ ਦਾ ਵਪਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਖਾਦ ਦੀ ਵੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਡੀਲਰ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ/ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਗਲਤ ਹਨ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਖਾਦ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਆਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹਨ, ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਮੰਨਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(17) ਅਪੀਲੀ ਹੁਕਮਾਂ 'ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿਚ ਵੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਵਿਚ ਵੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਧਾਰ ਉਠਾਏ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਦੁਆਰਾ ਪੈਸੇ ਦੀ ਮੰਗ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਵੱਲ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4 ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਕਿ ਫਾਪੇਮਾਰੀ ਬਾਹਰੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰਕੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਧਾਰ ਦੇ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ ਹੈ।

(18) ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਭਾਟੀਆ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਡੀ.ਏ.ਜੀ., ਪੰਜਾਬ, ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸਿਖਿਅਾਰਥੀ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੀ, ਆਰਡਰ, ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ-3 ਅਤੇ ਪੀ-6, ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ, ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦੋ ਹੋਰ ਗੋਦਾਮਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਸ ਨੇ ਕੋਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਸਮੱਗਰੀ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ। ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ

ਨੋਟਿਸ, ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ-1, ਜੋ ਕਿ ਬੇਸ਼ੱਕ ਜ਼ਮੀਨੀ ਨੰਬਰ 1 ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਦੋ ਗੋਦਾਮ ਸਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਵਾਬ ਵਿਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਗੋਦਾਮ ਦਾ ਕੋਈ ਨੰਬਰ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਆਦਿ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਐਂਟਰੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਚਿੱਠੀ. ਜਿਸ ਗੋਦਾਮ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਹੋਰ ਸਟਾਫ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਚੈੱਕ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸੀਲ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਅਸਲ ਲਾਇਸੈਂਸ ਮਿਤੀ 17 ਫਰਵਰੀ, 1987 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹੈ। ਇਸ ਗੋਦਾਮ ਅਤੇ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਨਕਸ਼ੇ ਆਦਿ ਦਰਖਾਸਤ ਦੇਣ ਸਮੇਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਲਾਇਸੈਂਸ ਅਤੇ ਇਸ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 16 ਫਰਵਰੀ, 1993 ਤੱਕ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਗੋਦਾਮ ਨੰਬਰ 44 ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਗੋਦਾਮ ਉਸਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰੀਖਣ ਅਤੇ ਸੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਗੋਦਾਮ ਨੰਬਰ 44 ਅਸਲ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੰਬਰ 128 ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। /42 ਮਿਤੀ 17 ਫਰਵਰੀ, 1987 ਜੋ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦਫਤਰ ਦੁਆਰਾ ਨਵਿਆਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਨੈਕਚਰ P-3, ਮੁੱਖ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਅਫਸਰ-ਕਮ-ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ-ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਖਾਦ ਅਤੇ ਕੀਟਨਾਸ਼ਕਾਂ ਆਦਿ ਦੀ ਵਿਕਰੀ/ਸਟੋਰੇਜ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਖਮਾਣੋਂ ਮੰਡੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੁਕਾਨ ਸਮੇਤ ਚਾਰ ਗੋਦਾਮਾਂ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। 17 ਫਰਵਰੀ, 1987 ਦੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵਿੱਚ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵੀ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸੁਣਵਾਈ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਦੇ ਬਿਆਨ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਦਲੀਲਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਗੋਦਾਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਖਾਦਾਂ ਦਾ ਸਟਾਕ ਕਰਨ ਦੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਗੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਖਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਖਾਦ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ, 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਸੀ।

(19) ਦੁਬਾਰਾ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਅਨੁਸੂਚੀ P-3 ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿਓ, ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੋ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਗੋਦਾਮਾਂ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਜਾਂ ਸਥਾਨ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਟਾਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ ਖਾਦ ਆਦਿ, ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅੱਗੇ, ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਸਮੇਂ ਵੀ ਦੁਕਾਨ ਨੰਬਰ 69, ਅਨਾਜ ਮੰਡੀ, ਖਮਾਣੋਂ, ਗੋਦਾਮ ਨੰ: 44 ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਖਮਾਣੋਂ ਮੰਡੀ ਵਿੱਚ ਬੂਥ ਨੰਬਰ 36 ਅਤੇ 58 ਵਿੱਚ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਗੋਦਾਮ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਅਣ-ਅਧਿਕਾਰਤ ਗੋਦਾਮਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਗੋਦਾਮਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਹਲਫਨਾਮਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਖਾਦ ਦੇ ਭੰਡਾਰਨ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਨਾਲ ਅਨੈਕਚਰ R-3, ਅਤੇ R-4 ਹਨ। ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨ, ਅਨੁਸੂਚੀ ਆਰ-3, ਹਰਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਏ.ਐਸ.ਆਈ. ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਦੁਆਰਾ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬੂਥ ਨੰਬਰ 36, ਨਵੀਂ ਅਨਾਜ ਮੰਡੀ, ਖਮਾਣੋਂ ਮੰਡੀ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ। ਉਕਤ ਗੋਦਾਮ ਦਾ ਅਗਲਾ ਪਾਸਾ ਪੰਜਾਬ ਐਂਡ ਸਿੰਧ ਬੈਂਕ ਵੱਲ ਖੁੱਲ੍ਹਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਪਾਣੀ ਵਾਲੀ ਟੈਂਕੀ ਹੈ। ਬੂਥ ਨੰਬਰ 35 ਗੁਪਤਾ ਜਨਰਲ ਸਟੋਰ ਦਾ ਅਤੇ ਬੂਥ ਨੰਬਰ 37 ਰਾਮ ਚੰਦ ਕੱਪੜਾ ਵਪਾਰੀ ਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ

ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਬੁਝ ਰੁਪਏ ਦੇ ਮਾਸਿਕ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਛੱਡਿਆ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਖੰਡ ਡਿਪੂ, ਖਮਾਣੋਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਸ੍ਰੀ ਜਵਾਹਰ ਲਾਈ ਪੁੱਤਰ ਸ੍ਰੀ ਕੁੰਦਨ ਲਾਈ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਡੇਢ ਸਾਲ ਤੋਂ 135 ਰੁਪਏ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਦੀ 22 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਜਵਾਹਰ ਲਾਈ ਤੋਂ ਨਗਦ ਕਿਰਾਇਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਬੁਝ ਅਜੇ ਵੀ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਹੈ। ਜਵਾਹਰ ਲਾਈ, ਜੋ ਉੱਥੇ ਆਪਣਾ ਕਲਿਆਡ ਕਾਰੋਬਾਰ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਨੇਕਚਰ ਆਰ-4 ਸਮ ਮਿਤੀ ਦਾ ਰਾਮ ਕਿਸ਼ਨ ਦਾ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬੁਝ ਨੰਬਰ 58, ਖਮਾਣੋਂ ਮੰਡੀ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਗੋਦਾਮ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਵੇਰਵਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਹ ਬੁਝ ਨੰਬਰ 58, ਪੰਜਾਬ ਖਾਦ ਡਿਪੂ, ਖਮਾਣੋਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਜਵਾਹਰ ਲਾਈ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਵਾਹਰ ਲਾਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਖਾਦ ਡਿਪੂ ਚਲਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ 15 ਜੁਲਾਈ 1990 ਤੋਂ ਜਵਾਹਰ ਲਾਈ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸਹਾਇਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇਹਨਾਂ ਖਾਸ ਬਿਆਨਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਨਕਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(20) ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਵਕੀਲ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਗੋਦਾਮਾਂ ਦੀ 26/27 ਜੂਨ, 1990 ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਚਾਰ ਗੋਦਾਮਾਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਵਸਤਾਂ ਝੂਠੀਆਂ ਸਨ, ਜਿਸ ਦਾ ਉਸ ਨੇ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਅਗਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੱਕ ਵੇਚੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਗੇ।

(21) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋ ਗੋਦਾਮਾਂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਨੇ ਖਾਦ ਅਤੇ ਕੀਟਨਾਸ਼ਕਾਂ ਆਦਿ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਸਟਾਕ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਨਤੀਜੇ, ਜੋ ਕਿ ਉੱਪਰ ਕੱਢੇ ਗਏ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚਲੇ ਦੋ ਗੋਦਾਮਾਂ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਅਤੇ ਵਰਣਨ ਦਾ ਸ਼ਿਕਰ-ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਉਸ ਦਾ ਸ਼ਿਕਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਕ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜੱਜ, ਪਰ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦੋ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਸੀ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਸ ਨੇ ਕੋਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਪਲਬਧ ਸੀ।

(22) ਗੌਰਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦੋ ਗੋਦਾਮ ਸਨ, ਜਿਸ ਸਬੰਧੀ ਉਸ ਨੇ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥ ਅਨੁਬੰਧ ਆਰ.ਐਲ. ਤੋਂ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ 16 ਫਰਵਰੀ, 1990 ਤੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸੇਲ ਡਿਪੂ ਦਾ ਸਥਾਨ, 69, ਅਨਾਜ ਮੰਡੀ, ਖਮਾਣੋਂ ਮੰਦੀ ਹੈ। ਉਸੇ ਹੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਿੱਚ, ਗੋਦਾਮ ਨੰ. 44 ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ , - ਮਿਤੀ 17 ਜੁਲਾਈ, 1987 ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੁਆਰਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 17 ਫਰਵਰੀ, 1987 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ। ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਚਾਰ ਗੋਦਾਮ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਗੋਦਾਮ ਅਜਿਹੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਕੋਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਗੋਦਾਮ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਅਤੇ ਸਥਾਨ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸਦਾ ਸ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਨੁਸੂਚੀ P-3 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪਾਸ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਆਇਆ ਤਾਂ ਵਿਭਾਗ ਕੋਲ ਇਸ

State of Punjab & others v. Jawahar Lal Malhotra 251
(V.K. Bali, J)

ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਹਲਫ਼ੀਆ ਬਿਆਨ ਸਨ, ਅਨੁਬੰਧ ਆਰ-3 ਅਤੇ ਆਰ-4 ਜੋ ਕਿ 1 ਅਗਸਤ, 1990 ਨੂੰ ਗੋਦਾਮਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਮਾਮਲਾ ਉਥੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰੁਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਭਾਗ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਖੁਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਦਾਖਲਾ ਉਸ ਦੇ ਗੋਦਾਮ ਨੂੰ ਸੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਹੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਦਾਖਲਾ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

“ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਖਮਾਣੇ ਮੰਡੀ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਚਾਰ ਗੋਦਾਮ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਚਾਰੇ ਗੋਦਾਮਾਂ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ

ਖਾਦਾਂ ਅਤੇ ਕੀਟਨਾਸ਼ਕਾਂ ਨੂੰ ਸਟੋਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਅਗਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਚਾਂਗਾ।

(23) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਗੋਦਾਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੇਰ੍ਹਾਂ ਹਿੱਟਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ। ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਜਿਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਉੱਪਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਚਾਰ ਗੋਦਾਮਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਖਾਦ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਲਈ ਅਪਲਾਈ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸ ਨੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਦਰਖਾਸਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਥਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਨੇ ਖਾਦ ਸਟੋਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵੇਚਣ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਗੋਦਾਮਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਖਾਦ ਦਾ ਸਟਾਕ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਫਰਟੀਲਾਈਜ਼ਰ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨੰਬਰ 42/128 ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੰਬਰ 4 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ “ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਧਾਰਕ, ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ ਤੇ, ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਡਿਪੂ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰੇਗਾ। ਅਤੇ ਸੇਲ ਡਿਪੂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਗੋਦਾਮ”। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਬਦੀਲੀ ਲਈ ਰਜਿਸਟਰੀਕਰਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੂਰਵ ਆਗਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਚਾਹੇ ਇਹ ਹੋਵੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਫਰਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਪੰਜਾਬ ਖਾਦ ਡਿਪੂ, ਖਮਾਣੇ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿਕਰੀ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਅਤੇ ਗੋਦਾਮਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਖਾਦ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਉਕਤ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਖਾਦਾਂ ਦੇ ਭੰਡਾਰਨ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪਰਿਸਰ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਕੋਈ ਬਦਲਾਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਬਿਆਨ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 4 ਅਤੇ 5 ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਪੈਰਾ 24 ਵਿੱਚ, ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼, ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ-3 ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਆਧਾਰਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਟਾਕਿੰਗ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਕੀਟਨਾਸ਼ਕਾਂ/ਕੀਟਨਾਸ਼ਕਾਂ ਅਤੇ ਨਦੀਨਾਸ਼ਕਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਐਕਟ, 1968 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਰਜਿਸਟਰਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਕੀਟਨਾਸ਼ਕਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਗੋਦਾਮ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। , ਖਾਦ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ, 1985 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਗੋਦਾਮ ਵਜੋਂ ਸਟਾਕਿੰਗ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਂ ਖਾਦ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨੰਬਰ 42/128 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ। ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਦੇ ਗੋਦਾਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖਾਦ ਸਟੋਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਗੋਦਾਮ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨੰਬਰ 42/128 ਨਾਲ ਜੋੜਨਾ ਗਲਤ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ।

(24) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ 1 ਤੋਂ 4 ਤੱਕ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਰਤਾ ਕੋਲ ਰਿਟੇਲ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੰਬਰ 42/128 ਸੀ। ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਸਮੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਵਪਾਰਕ ਥਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਦੁਕਾਨ ਨੰਬਰ 69, ਅਨਾਜ ਮੰਡੀ ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਖਮਾਣੋਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 15 ਮਈ 1987 ਨੂੰ ਫੀਸ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਕੇ ਇਸ ਰਿਟੇਲ ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਿੱਚ ਗੋਦਾਮ ਨੰਬਰ 44 ਜੋੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਕੋਲ ਦੋ ਗੋਦਾਮ ਸਨ। ਉਸ ਕੋਲ ਦੋ ਗੋਦਾਮਾਂ ਨੰ: 3 ਜੀ ਅਤੇ 58 ਦੇ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਖਾਦ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਕਿ ਖਾਦ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ, 1985 ਦੇ ਫਾਰਮ ਏ ਅਤੇ ਸੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਗਈਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 7 ਅਤੇ 11 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਸੀ। ਅੱਗੋਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਦੋ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਗੋਦਾਮਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਉਕਤ ਗੋਦਾਮਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਹਲਫਨਾਮਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਖਾਦ ਦੇ ਭੰਡਾਰਨ ਅਤੇ ਵੇਚਣ ਲਈ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਨੁਸੂਚੀ R-3 ਅਤੇ R-4 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। ਫਿਰ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਗੋਦਾਮਾਂ ਨੰਬਰ 36 ਅਤੇ 58 ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬਾਰੇ ਕਦੇ ਵੀ ਸੂਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਖਾਦ ਸਟੋਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵੇਚਣ ਲਈ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੋਦਾਮਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਦੋ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਗੋਦਾਮ ਰੱਖੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਉਸ ਨੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

(25) ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ 25 ਜੂਨ, 1990, ਅਨੁਸੂਚੀ ਆਰ-7, ਨੰਬਰ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਗੋਦਾਮਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਜੋ ਕਿ ਖਮਾਣੋਂ ਮੰਡੀ ਵਿਖੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਪੰਜਾਬ ਖਾਦ ਡਿਪੂ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ, ਅਨਾਜ ਮੰਡੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾਵਟੀ ਖਾਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਵੇਚ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਨਾਜ ਮੰਡੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਚਾਰ ਗੋਦਾਮ ਸਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕਾਲਾਬਾਜ਼ਾਰੀ ਦਾ ਪੰਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਖਾਦ ਅਤੇ ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਵੇਚਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਰਸੀਦ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਉਕਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਦੀ ਚੈਕਿੰਗ ਕਰਨ ਅਤੇ ਖਾਦਾਂ ਅਤੇ ਕੀਟਨਾਸ਼ਕਾਂ ਦੇ ਸੈਂਪਲ ਲੈਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਇਹ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮਿਲਾਵਟੀ ਵਸਤੂਆਂ ਵੇਚਣ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰਤਾ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੈਸ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਉੱਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 30 ਜੂਨ, 1990 ਦੇ ਪੰਜਾਬੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ ਦੇ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਨਾਲ ਅਨੈਕਚਰ ਆਰ-12 ਵਜੋਂ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਕਿਸਾਨ ਯੂਨੀਅਨ ਖਮਾਣੋਂ ਮੰਡੀ ਸਰਕਲ ਵਿੱਚ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਸੈਂਕੜੇ ਵਰਕਰਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਗਰਾਮ ਦੇ ਚਾਰ ਗੋਦਾਮਾਂ ਦਾ ਘਿਰਾਓ ਕੀਤਾ।

ਮੰਡੀ, ਖਮਾਣੋਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪੰਜਾਬ ਖਾਦ ਡਿਪੂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਸ੍ਰੀ ਜਵਾਹਰ ਲਾਈ ਨੇ ਮਿਕਸਡ ਖਾਦਾਂ ਅਤੇ ਕੀਟਨਾਸ਼ਕਾਂ ਨੂੰ ਸਟੋਰ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਘਿਰਾਓ ਕਰਨ ਉਪਰੰਤ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਬੀਕੇਯੂ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸ: ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਲੱਖੋਵਾਲ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ। ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਖਮਾਣੋਂ ਮੰਡੀ ਭੇਜਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆ ਕੇ ਖਾਦ ਅਤੇ ਦਵਾਈਆਂ ਦੇ ਸੈਂਪਲ ਲਏ ਅਤੇ ਦੂਸਰੀ/ਘਟੀਆ ਕੁਆਲਿਟੀ ਦੀਆਂ ਖਾਦਾਂ ਨੂੰ ਸੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅੱਗੋਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਕਾਫੀ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਡਿਪੂ ਦਾ ਮਾਲਕ ਪਿਛਲੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਮਿਕਸਡ ਖਾਦ ਅਤੇ ਦਵਾਈਆਂ ਵੇਚ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਖਾਦ ਘੋਟਾਲੇ ਦੇ ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਅਤੇ ਅੱਗੋਂ ਖਮਾਣੋਂ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਸੈਂਕੜੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ

State of Punjab & others v. Jawahar Lal Malhotra 253
(V.K. Bali, J)

ਵੱਲੋਂ ਰੋਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਮੀਤ ਪ੍ਰਧਾਨ, ਬਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਤੇ ਬਾਬਾ ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਮੁਸ਼ਕਾਬਾਦ ਦੀ ਦੇਖ-ਰੇਖ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਭਾਰਤ ਕਿਸਾਨ ਯੂਨੀਅਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ।

(26) ਸਹਾਇਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਨ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਤੀ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇੰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਕੋਈ ਖਾਸ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਗੋਦਾਮ ਨੰਬਰ 38 ਅਤੇ 58 ਦੇ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਜੋ ਵਿਭਾਗੀ ਰਿਕਾਰਡ ਸਾਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੋਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੋ ਗੋਦਾਮਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਸ ਕੋਲ ਕੋਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਾਰੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਚਾਰ ਗੋਦਾਮਾਂ ਹਨ, ਦੋ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ, ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼, ਅਨੁਸੂਚੀ P-3 ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਗੋਦਾਮਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਦੇ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ।

(27) ਇੱਕ ਵਾਰ, ਦੋ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਗੋਦਾਮਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੂਡ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹੋਰ ਆਧਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਲਿਆ ਹੈ। ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ।

(28) ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਰ ਦੋਸ਼, ਅਨੁਸੂਚੀ P-1 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:-

“ਉਪਰੋਕਤ ਗੋਦਾਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਗੋਦਾਮ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜੋੜ ਦੇ ਖਾਦ ਸਟੋਰ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫੈਰਸ ਸਲਫੇਟ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਕ ਸਲਫੇਟ”।

(29) ਸਿੱਖਿਅਤ ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਖਾਦ (ਕੰਟਰੋਲ) ਆਰਡਰ, 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਗੈਰ-ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਤਰੀ ਭਾਰਤ ਕੈਮੀਕਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਮਿਤ ਜ਼ਿੰਕਫੈਡ ਬ੍ਰਾਂਡ ਦੇ ਫੈਰਸ ਸਲਫੇਟ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਕ ਸਲਫੇਟ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਸਟੋਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਓਮ ਬ੍ਰਾਂਡ ਦੀ ਫੈਰਸ ਸਲਫੇਟ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਕਫੈਡ ਬ੍ਰਾਂਡ ਦੀ ਜ਼ਿੰਕ ਸਲਫੇਟ ਵੇਚਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਕੋਲ ਪੈਂਡਿੰਗ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਖਾਦ ਵੇਚਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਮੁੱਖ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਅਫਸਰ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਵੱਲੋਂ ਉਸਦਾ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ / ਆਰਡਰ ਮਿਤੀ 6 ਅਗਸਤ, 1990। 27 ਜੂਨ, 1990 ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ, ਐਗਰੀਕਲਚਰ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰੀਖਣ ਦੌਰਾਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿੰਕਫੈਡ ਬ੍ਰਾਂਡ ਦੇ ਫੈਰਸ ਸਲਫੇਟ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਕ ਸਲਫੇਟ ਨੂੰ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਟੋਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 42/128 ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬ੍ਰਾਂਡ ਦੇ ਫੈਰਸ ਸਲਫੇਟ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਕਫੈਡ ਬ੍ਰਾਂਡ ਦੇ ਜ਼ਿੰਕ ਸਲਫੇਟ ਨੂੰ ਸਟੋਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਕੋਲ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ, ਅਨੁਸੂਚੀ ਆਰ-2 ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਓਮ ਬ੍ਰਾਂਡ ਸਮੇਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬ੍ਰਾਂਡ ਦੀ ਫੈਰਸ ਸਲਫੇਟ ਸਟੋਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ

ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਇਹ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਖਾਦਾਂ ਦਾ ਸਟਾਕ ਕਰਨ ਦੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਧੰਦੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੀ ਖੋਜ ਅਨੁਸਾਰ ਖਾਦ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅੱਗੋਂ ਕਿ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਸਿਰਫ ਸਰੋਤ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਫੈਰਸ ਸਲਫੇਟ ਦੇ ਭੰਡਾਰਨ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਫੈਰਸ ਸਲਫੇਟ ਨੂੰ ਸਟਾਕ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸਦੇ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਸਰੋਤ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾ ਜਾਂ ਬ੍ਰਾਂਡ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਸਵਾਲ ਬਿਲਕੁਲ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਸੀ ਅਤੇ ਫੈਰਸ ਦੇ ਸਟਾਕਿੰਗ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਰੋਤ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬ੍ਰਾਂਡ ਦੀ ਸਲਫੇਟ ਖਾਦ ਖਾਦ (ਕੰਟਰੋਲ) ਆਰਡਰ, 1985 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਜਿੰਕਫੈਡ ਬ੍ਰਾਂਡ ਦੇ ਜ਼ਿੰਕ ਸਲਫੇਟ ਨੂੰ ਸਟੋਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਫਾਰਮ ਏ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਖਾਦ (ਕੰਟਰੋਲ) ਆਰਡਰ, 1985 ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ ਫਾਰਮ ਹੈ

ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਸਰੋਤ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਫਾਰਮ A ਵਿੱਚ, ਪੈਰਾ 7 ਦੇ ਕਾਲਮ 3 ਵਿੱਚ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਸਰੋਤ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਪੈਰਾ 8 ਵਿੱਚ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਸ੍ਰ. ਨੰਬਰ 7 ਦੇ ਕਾਲਮ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਪਲਾਇਰ (ਆਂ) ਤੋਂ ਸਰੋਤ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਨੱਥੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਪ੍ਰੋਫਾਰਮਾ ਫਾਰਮ ਸੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਖਾਦ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਿਨੈਕਾਰ ਵੇਚਣ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਨਾਮ (ਨਾਂ), ਵਸਤੂ, ਬ੍ਰਾਂਡ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਥੋਕ ਡੀਲਰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਹ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਫਾਰਮ A ਅਤੇ C ਲਈ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਰਮਾਤਾ (ਵਾਂ), ਵਸਤੂ ਬ੍ਰਾਂਡ (ਆਂ), ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਥੋਕ ਵਪਾਰੀਆਂ (ਨਾਂ) ਤੋਂ ਸਰੋਤ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ-ਪੱਤਰ ਨੱਥੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਉਹ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਾਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। "ਸਰੋਤ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਖਾਦ (ਕੰਟਰੋਲ) ਆਰਡਰ, 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

"ਸਰੋਤ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਇੱਕ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਕਮੇਡਿਟੀ ਬ੍ਰਾਂਡ, ਨਿਰਮਾਤਾ, ਪੂਲ ਹੈਂਡਲਿੰਗ ਏਜੰਸੀ ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਥਿਤੀ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਥੋਕ ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ, ਜਿਸ ਸਰੋਤ ਤੋਂ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਖਾਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।"

ਰਾਜ ਦਾ ਸਟੈਂਡ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹੀ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਓਮ ਬ੍ਰਾਂਡ ਦਾ ਫੈਰਸ ਸਲਫੇਟ ਅਤੇ ਜਿੰਕਫੈਡ ਦਾ ਜ਼ਿੰਕ ਸਲਫੇਟ ਸਟੋਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸ ਕੋਲ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਨੁਸੂਚੀ P-3, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖਾਦਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਅਤੇ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਸਰੋਤ ਦਾ ਹੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੋਂ ਉਤਪਾਦ ਦਾ ਬ੍ਰਾਂਡ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਅੱਗੋਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ-3 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਖਾਦ ਦੇ ਸਟਾਕ ਕਰਨ ਦੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਗੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਓਮ ਬ੍ਰਾਂਡ ਦੀ ਫੈਰਸ ਸਲਫੇਟ ਵੇਚਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ

State of Punjab & others v. Jawahar Lal Malhotra 255
(V.K. Bali, J)

ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਕਫੈਡ ਦਾ ਜ਼ਾਈਨ ਸਲਫੇਟ ਆਦਿ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਲਟ ਹੈ। ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਖੁਲਾਸੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਓਮ ਬ੍ਰਾਂਡ, ਰਾਊਰਕੇਲਾ ਬ੍ਰਾਂਡ, ਸ਼ੇਰ ਬ੍ਰਾਂਡ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਕਫੈਡ ਬ੍ਰਾਂਡ ਦੇ ਫੈਰਸ ਸਲਫੇਟ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਕ ਸਲਫੇਟ ਦਾ ਬਿਨਾਂ ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਵਪਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

(ਇਜਾਜ਼ਤ) ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ, ਜੋ ਕਿ ਖਾਦ (ਕੰਟਰੋਲ) ਆਰਡਰ/ ਡੀਲਰ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਵੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(30) ਸਿੱਖਿਅਤਜੇਸਿੰਗਲਏਜ਼ੱਜ,ਟਾਸਰਮੈਟਿਓਨ ਦੀਆਂ ਜੁਰਮਾਨਾ ਖੋਜਾਂ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਫੈਰਸ ਸਲਫੇਟ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਕ ਸਲਫੇਟ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ, ਅਨੇਕਸੇਰੇ ਆਰ-2 ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਖਾਦ (ਕੰਟਰੋਲ) ਆਰਡਰ, 1985, ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ 1955 ਦੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਡੀਲਰਾਂ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਉਹੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:-

“ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਰਮਾਤਾ, ਇੱਕ ਪੂਲ ਹੈਂਡਲਿੰਗ ਏਜੰਸੀ ਥੋਕ ਡੀਲਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਚੂਨ ਡੀਲਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਖਾਦ ਵੇਚਣ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਉਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ।

- (31) ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਚਾਹਵਾਨ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ 1985 ਦੇ ਆਰਡਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ ਫਾਰਮ 'ਏ' ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 8 ਦਾ ਤੀਜਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਖਾਦ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਹਰੇਕ ਸਰੋਤ ਤੋਂ ਸਰੋਤ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। 1985 ਦੇ ਆਰਡਰ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਫਾਰਮ 'ਏ' ਦੇ ਕਾਲਮ 5 (xi) ਅਤੇ 7 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:-

“5(xi) ਖਾਦਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਸਰੋਤ ਦਾ ਨਾਮ 7. ਹੈਂਡਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਖਾਦਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਦਿਓ”।

(32) ਫਾਰਮ ਬੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਆਫ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ 7 ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਥੋਕ/ਪ੍ਰਚੂਨ ਡੀਲਰ ਵਜੋਂ ਖਾਦ ਵੇਚਣ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਭੜਕਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਫਾਰਮ ਦੇ ਤੀਜੇ ਅਤੇ ਚੌਥੇ ਕਾਲਮ ਖਾਦਾਂ ਦੀ ਕਿਸਮ ਅਤੇ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਸਰੋਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਆਰਡਰ ਆਫ 1985 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫਾਰਮ ਜੋ ਕਿ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਆਦਿ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹਨ, ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਉਸ ਸਰੋਤ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਉਸ ਨੇ ਖਾਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਉਸ ਕੋਲ ਖਾਦਾਂ ਦੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਨਾਮ ਦੇਣ ਲਈ ਵਿਚ ਸੌਦਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵਿਚ ਉਕਤ ਸਰੋਤ ਅਤੇ ਖਾਦ ਦੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਹ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਓਮ ਬ੍ਰਾਂਡ ਦੇ ਫੈਰਸ ਸਲਫੇਟ ਅਤੇ

ਜ਼ਿੰਕਫੈਡ ਬ੍ਰਾਂਡ ਦੇ ਜ਼ਿੰਕ ਸਲਫੇਟ ਨੂੰ ਸਟੋਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਵੇਚਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਇਹ ਦਾਅਵਾ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਡੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖਾਦ ਦੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, 27 ਜੂਨ, 1990 ਦਾ ਪੱਤਰ ਹੈ, ਅਨੁਸੂਚੀ ਆਰ-8, ਖਾਦ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਉਪ ਮੰਡਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਸਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੁਝ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਖਾਦਾਂ, ਜੋ ਵੇਰਵੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਗੋਦਾਮਾਂ ਵਿੱਚ ਪਏ ਸਨ। ਮੈਸਰਜ਼ ਪੰਜਾਬ ਖਾਦ ਡਿਪੂ ਦਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਵਿੱਚ ਫੈਰਸ ਸਲਫੇਟ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਕ ਸਲਫੇਟ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦਾ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਖੁਦ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਮਿਤੀ 14 ਜੂਨ, 1990 ਰਾਹੀਂ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵਿੱਚ ਖਾਦ ਜੋੜਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਖਾਦਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੈਸਰਜ਼ ਨੈਸ਼ਨਲ ਫਰਟੀਲਾਈਜ਼ਰਜ਼, ਫਰਟੀਲਿਜ਼ਰ ਇੰਡੀਆ, ਸ਼ਿਵਾਲਿਕ ਫਰਟੀਲਾਈਜ਼ਰਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਮਿਤ ਫੈਰਸ ਸਲਫੇਟ, ਜ਼ਿੰਕ ਸਲਫੇਟ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸਮੱਗਰੀ ਸਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਮੁੱਖ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਅਫਸਰ ਨੇ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ। ਵੱਖ ਵੱਖ ਖਾਦ। ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਹਾਤੇ 'ਤੇ ਛਾਪੇਮਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਫੈਰਸ ਸਲਫੇਟ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਕ ਸਲਫੇਟ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 20 ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਖ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਅਫਸਰ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੇ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਰਾਹੀਂ 26 ਜੂਨ, 1990 ਨੂੰ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨੰਬਰ 42/128 ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਖਾਦ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੋਰ ਖਾਦਾਂ ਨਾ ਪਾਉਣ ਲਈ ਜੋ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ 14 ਜੂਨ, 1990 ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(33) ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ 3 ਐਵਰਮੈਟਸ ਐਲਰਮਡੇਈ ਇਨਪੈਰਾਗਰਾਫ ਅਤੇ 20 ਦੇ p ਤੋਂ 1 ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਹਾਤੇ 'ਤੇ ਛਾਪੇਮਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਕੋਲ ਫੈਰਸ ਸਲਫੇਟ ਜਾਂ ਜ਼ਿੰਕ ਸਲਫੇਟ ਨੂੰ ਸਟੋਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਵੇਚਣ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਵਿਸ਼ਾ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ ਦਾ ਮਾਮਲਾ। ਉਸ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦਰਖਾਸਤ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ 14 ਜੂਨ 1990 ਨੂੰ ਖਾਦ ਪਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗੀ ਸੀ ਅਤੇ 27 ਜੂਨ 1990 ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਅਹਾਤੇ 'ਤੇ ਛਾਪਾ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 20 ਕੁਇੰਟਲ ਫੈਰਸ ਸਲਫੇਟ ਅਤੇ 6000 ਕਿਲੋਗ੍ਰਾਮ ਜ਼ਿੰਕ ਸਲਫੇਟ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 26 ਜੂਨ, 1990 ਅਤੇ 27 ਜੂਨ, 1990 ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਗੋਦਾਮਾਂ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਦਿਖਾਏ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਗਏ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। 12 ਜੂਨ, 1990 ਨੂੰ ਫੈਰਸ ਸਲਫੇਟ ਦੇ 20 ਥੈਲੇ, ਹਰ ਇੱਕ ਵਿੱਚ 25 ਕਿਲੋਗ੍ਰਾਮ, ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਗੋਦਾਮਾਂ ਵਿੱਚ ਆਏ। ਜਵਾਬਦੇਹ 1 ਤੋਂ 4 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਮਾਂ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਾਕਈ ਫੈਰਸ ਸਲਫੇਟ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਕ ਸਲਫੇਟ ਦਾ ਵਪਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਉਸ ਕੋਲ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਪੁਨਰ-ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ 3, ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

State of Punjab & others v. Jawahar Lal Malhotra 257
(V.K. Bali, J)

(34) ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਹੀ ਡੀਲ ਕਰਨਾ)ਕੋਨੇਨ ਗੋਦਾਮ ਸੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਨਤੀਜੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਕਾਫੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਗੋਦਾਮ ਸੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 27 ਜੂਨ, 1990 ਦੇ ਅਨੁਬੰਧ ਆਰ-8 ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖਾਦ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਗੋਦਾਮਾਂ ਨੂੰ ਸੀਲ ਕੀਤਾ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਗੋਦਾਮ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੰਦਭਾਵਨਾ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ, ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ, ਖਮਾਣੋਂ ਖੇਤਰ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਸੀ। ਆਪਣੀਆਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੰਗਾਂ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਬਿਜਲੀ ਚੋਰੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ ਜੁਰਮਾਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਕਰਜ਼ੇ ਵਜੋਂ ਪੈਸੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਅਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਕਹਿਣ 'ਤੇ, ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪ੍ਰਤੀ ਹੋਰ ਬਦਲਾਖੋਰੀ ਕੀਤੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ 1 ਤੋਂ 4 ਸਾਝੇ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਚੌਥਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ, ਐਗਰੀਕਲਚਰ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਹੈ। ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਪੈਰਾ ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸਾਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਨੁਸੂਚੀ ਆਰ-7 ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਚੋਰੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ

ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਦੇ ਵੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੋਰ ਤਾਂ ਹੋਰ, ਇਸ ਦਾ ਇਸ ਕੇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਲਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਅਤੇ ਸੋਚੇ ਸਮਝੇ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਤੋਂ, ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ, ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨਾਲ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੰਗਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਕਾਰਨ, ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਲਈ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਪੈਸੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਛਾਪੇਮਾਰੀ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਰਖਾਸਤਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਨੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ 'ਚੋਂ ਵੱਡੀ ਮਾਤਰਾ 'ਚ ਖਾਦ ਬਰਾਮਦ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇੰਸਪੈਕਟਰ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਾੜਾ-ਮੋਟਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਚੌਥੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਹ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪ ਮੰਡਲ ਅਫਸਰ (ਸਿਵਲ), ਸਮਰਾਲਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੱਤਰ ਪੋਸਟ ਅਪੀਲ ਸ. ਜਿਸ ਨੂੰ ਵੀ/ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲਾਗਤਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(35) ਉੱਪਰ ਕੀਤੀ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲ ਸਫਲ ਹੋਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ। ਆਰਡਰ, ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ-4, ਖਾਦ, ਫੈਰਸ ਸਲਫੇਟ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਕ ਸਲਫੇਟ ਆਦਿ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ

ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੋਂ ਹੀ ਵਿਦਵਤਾ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਰਡਰ, ਅਨੁਸੂਚੀ P-3 ਅਤੇ P-6 ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੈਧ ਅਤੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਉਹੀ ਹਨ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਾਇਮ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਲਾਗਤ ਦੇ ਨਾਲ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(36) ਇਹ ਅਪੀਲ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ, ਉੱਪਰ ਦਰਸਾਏ ਢੰਗ ਨਾਲ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਆਰ. ਐਨ. ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਈਸ਼ਵਰਜੋਤ ਕੌਰ